

Probleme reale si solutii ideale pentru viticultura

Descriere imagine:

Patronatul National al Viei si Vinului (PNVV) a organizat, in perioada 5 februarie - 10 martie 2010, intalniri regionale ale producatorilor de struguri si de vin cu autoritatile administratiei publice locale. In cadrul dezbaterilor, participantii au propus solutii pentru actualele probleme nationale si regionale ale sectorului vitivinicol

Patronatul National al Viei si Vinului (PNVV) a organizat, în perioada 5 februarie - 10 martie 2010, întâlniri regionale ale producatorilor de struguri si de vin cu autoritatile administratiei publice locale. În cadrul dezbaterilor, participantii au propus solutii pentru actualele probleme nationale si regionale ale sectorului vitivinicol.

În urma acestor dezbateri, principalele problemele discutate si deficientele legislative identificate, precum si solutiile pentru remedierea acestora vor fi propuse spre legiferare. ?Mare parte din aceste probleme sunt si solutii, dar la stadiul de idee. Pâna în iunie-iulie o sa ne retragem în birouri pentru a studia modalitati de dezvoltare a sectorului prin modificarea/completarea legislatiei.

Va urma a doua serie de întâlniri, la care vor participa, pe lângă producatori si autoritati, si senatori, deputati si europarlamentari, pentru a legifera prin Parlament toate propunerile noastre,? a precizat **Ovidiu Gheorghe, presedinte al PNVV**, la întâlnirea de la Timisoara din data de 24 februarie a.c.

Totodata, PNVV a înfiintat câte o filiala regionala în orasele Constanta, Iasi, Craiova, Timisoara, Focsani, Alba Iulia si Ploiesti, coordonata de un consilier ce va intermedia relatia dintre producatori, autoritati si organizatia patronala. ?Rolul consilierului este sa dea dinamica proceselor care decurg din relatia producator - autoritate publica?, a explicat Ovidiu Gheorghe.

Din dezbaterile organizate de PNVV a reiesit ca viticultorii din întreaga tara se lovesc cam de aceleasi probleme majore. Sa le luam pe rând.

Cap de afis: farâmitarea terenurilor si lipsa investitiilor

Prima mare problema a sectorului vitivinicol este farâmitarea excesiva a suprafetelor agricole, iar vina a partine atât producatorilor, mici sau mari, pentru ca nu vor sa se asocieze, cât si autoritatilor, care n-au gasit modalitati concrete si practice de a stimula micii producatori sa se asocieze. ?Nu poti avea eficienta sa u productii de calitate pe suprafete mici?, a explicat Ovidiu Gheorghe.

Solutia în acest caz ar fi ca Guvernul sa încurajeze asocierea producatorilor agricoli într-un sistem de tip public-privat. În prima faza se identifica o suprafata viticola optima pentru exploatare ce va fi pusa la dispozitia unui grup de producatori, care vor exploata în comun suprafata respectiva si vor angaja un manager.

Apoi va interveni statul. ?Daca aceste conditii sunt îndeplinite, statul vine cu o contributie care poate fi complementara pe PNDR, de exemplu, cu o suma alocata pentru investitii de natura sa creasca valoarea adaugata a produsului, care se va putea comercializa ca must sau ca vin?, a exemplificat Ovidiu Gheorghe.

O a doua mare problema a viticultorilor este lipsa resursele financiare pentru a continua investitiile. PNVV propune identificarea de catre Guvern a unui sistem financiar de acordare a creditelor bancare pentru agricultura. ?Noi venim cu o solutie discutata de nenumarate ori, si anume capitalizarea CEC-ului si crearea prin aceasta institutie bancara a unui fond destinat finantarii agriculturii, cu garantia statului,? a mai spus Gheorghe.

PNVV reclama si întârzierea tuturor categoriilor de plati datorate de Guvern, iar solutia propusa aici este asumarea raspunderii fiscale a Guvernului prin instituirea unor termene exprese de plata si a unor sanctiuni pentru nerespectarea acestor termene.

Risc de pierdere a fondurilor europene

Viticultura este primul sector care a accesat fonduri europene dupa momentul aderarii României la UE, iar producatorii de struguri si de vin recunosc ca masura de restructurare si reconversie a plantatiilor viticole este un mare câstig pentru ei, cu atât mai mult cu cât n-au prea beneficiat de subventii pentru mot orina sau pentru alte activitati din lantul de productie, în functie de nevoile lor.

În prezent, sectorul vitivinicol are alocate 42.100 mii euro prin Programul Suport, pentru masuri precum restructurarea si reconversia plantatiilor viticole, asigurarea recoltei, utilizarea mustului de struguri concentrat si/sau concentrat, promovarea în cadrul pietelor din tarile terte. La acestea se adauga masura de investitii.

Reprezentantii viticultorilor atrag atentia ca exista posibilitatea ca pâna în 2013, planurile individuale de reconversie/restructurare sa nu fie depuse în acelasi ritm înregistrat pâna acum, iar fondurile alocate pentru aceasta masura sa nu fie cheltuite.

Prin urmare solutia ar fi ca anual sa se faca o translatare de fonduri pe masura de investitii, corelat cu

eliminarea acelor actiuni eligibile din PNDR, pentru a nu se suprapune cei doi piloni. ?Este mai facil sa accesezi fonduri prin Programul Suport, prin legislatia specifica, decât prin PNDR?, a argumentat Ovidiu Gheorghe.

Adesea, viticultorii sunt pusi în imposibilitatea de a accesa proiecte cofinantate de UE din cauza p
unctajelor greu de atins de aceasta categorie de beneficiari, în special producatorii de struguri de masa. În
n acest caz, reprezentantii PNVV solicita modificarea PNDR pentru facilitarea depunerii proiectelor, în p
rimul rând pentru masurile 121 si 123.

De asemena, viticultorii propun ca plata cofinantarii publice catre beneficiar sa fie facuta dupa
efectuarea a 50 la suta din valoarea proiectului. În acest caz, viticultorii iau în calcul implicarea a trei ac
tori în sistem: furnizorul, beneficiarul si statul, ca parte publica de finantare. ?În prezent, beneficiarii au un c
ontract semnat cu autoritatea, care spune: executi suta la suta valoarea investitiei, primesti înapoi în ti
mpul dat 50 la suta, sa zicem, din valoarea investitiei.

Noi ne-am gândit sa punem la dispozitia furnizorului un fond de acreditiv, sa avem o clauza suspensiva, c
are stabileste ca la momentul platii totale catre furnizor, dreptul de folosinta al bunului furnizat sa se
transforme în drept de proprietate.

Odata îndeplinite aceste conditii si contractul fiind agreat între beneficiar si furnizor, statului nu-i ramâne dec
ât sa încurajeze absorbtia fondurilor si sa plateasca partea lui de contributie publica prin acel fond pus la di
spozitia furnizorului, prin beneficiar?, a explicat Ovidiu Gheorghe.

Beneficiarii proiectelor cofinantate de UE înregistreaza pierderi financiare rezultate din diferentele de c
urs valutar, iar solutia ar fi regularizarea acestor diferente. ?Diferenta de curs valutar de la 3,6 la 4,2 a ge
nerat o pierdere de 15-18%. Propunem sa se faca o regularizare. Noi ne asumam o devalorizare
inversa, prin care sa fim obligati sa dam înapoi satului diferenta de curs valutar?, a spus Gheorghe.

Alte probleme, alte solutii

Eficienta si transparenta actului de control se poate realiza prin existenta unui protocol între autoritatile c
u activitate de control pe sectorul de vie/vin, în care sa se specifice clar ce trebuie sa controleze aceste i
nstitutii, precum si un ghid de control public care sa specifice documentele care se solicita în timpul a
ctului de control.

?Faptul ca foarte des vin controale peste noi nu face decât sa ne piarda timpul. Apoi, se controleaza doar par
tea curata a industriei, fiind uitati cei care vând vinul în galeata sau direct în butoaie pe marginea dru
mului. Trebuie, totusi, sa stim clar ce documente trebuie sa solicitam furnizorilor, spre exemplu, pentru
controalele ulterioare?, spune presedintele PNVV.

Piata nelegala a vinului este o alta nemultumire a viticulturilor. ?Studiile de piata arata ca în comert ave
m 1,2-1,5 milioane hectolitri de vin comercializat si fiscalizat. Productia totala medie a vinului este de
5,5 milioane hectolitri. Observam o diferenta de peste patru milioane hectolitri, din care presupunem ca
doua milioane intra în autoconsum, incluzând aici si trocul.

Restul de doua milioane reprezinta o mare problema, aici fiind cuprinsa productia comercializata, dar care face concurenta neloiala producatorilor onesti?, a atras atentia Ovidiu Gheorghe.

În acest caz, PNVV propune modificarea conditiilor de antrepozitare fiscala, pentru a scoate la lumina piata nelegala a vinului, astfel: productie de pâna la 20 hectolitri sa intre în autoconsum, iar cea între 20 si o mie hectolitri sa fie încadrata la mic producator, pentru care sa se identifice o formula de luare în evidenta fiscala mult mai usoara, deoarece procedura e foarte stufoasa si de durata. Productia ce depaseste mia de hectolitri va avea antrepozit fiscal în conditiile de pâna acum.

În ceea ce priveste lipsa promovarii vinului românesc, se întrevad doua solutii: asocierea producatorilor în vederea promovarii conceptului de 'vin românesc' si implicarea financiara a Guvernului pentru promovarea produselor alimentare din România în piata interna.

Alte nemulțumiri exprimate de reprezentantii PNVV în cadrul întâlnirilor regionale privesc lipsa de eficienta a dialogului social, precum si formalitatile foarte greoaie de înregistrare a muncitorilor sezonieri, care si asa se gasesc foarte greu.

CRAMELE RECAS - UN BUSINESS REUSIT

?Viticultura - cenusareasa punctelor?

Printre putinii producatori prezenti la întâlnirea viticultorilor de la Timisoara s-au regasit si Cramele Recas, un exemplu de business reusit în lumea afacerilor din vestul tarii, asa cum a tinut sa precizeze Ovidiu Gheorghe.

La Cramele Recas se cultiva o suprafata de opt sute de hectare cu vita de vie, iar pentru cei peste doua sute de angajati ai grupului, cuvintele de ordine sunt investitie si eficienta. În ultimii ani, Grupul Cramele Recas a efectuat investitii în valoare de aproximativ zece milioane euro, în toate sectoarele de activitate.

Fondurile europene accesate prin programul SAPARD au picat la fix, reusind sa înfiinteze 50 ha de vie, sa tehnologizeze crama, complexul de vinificatie etc. Ar mai fi fost nevoie de investitii si în sistemul de masini agricole, însa n-a fost posibil. ?Sistemul de masini este relativ îmbatrânita si am depus proiecte în cadrul a trei sesiuni derulate prin programul FEADR.

Proiectele au fost declarate eligibile, dar din cauza punctajului, n-am reusit sa ajungem în sumele alocate. În final am renuntat, deoarece nu ne putem muta nici în zona defavorizata, nici nu ne putem înținerii si nu înțelegem de ce suntem penalizati la puncte pentru ca am mai facut proiecte SAPARD.

Asadar, putem spune ca în ceea ce priveste întrunirea tuturor punctajelor, viticultura este cenusareasa punctelor?, a spus **Liviu Miron (foto), director economic Cramele Recas.**

Olivia FIRI